

treba da svршува на вокал и дека треба да е исклучиво од типот V или CV. Според него, треба да бидат отфрлени сите одбележувања како *ai*, *rai* и да се остане при *a₃* и *ra₃*. Се има впечаток дека авторот не допушта оти можело да има знак кој претставува дифтонг. Не сме наполно убедени дека во тоа има право. Напротив, сметаме за многу веројатно дека имало и такви знаци. Дотолку повеќе што некои учени дадоа убедливи докази во прилог на ваквото мислење (сп. М. Д. П. и П. И. во Ж. А. VIII, pp. 265—278).

Мудра е забелешката на М. Лејеуне дека не треба брзоплето да се прифаќаат недоволно аргументираните предлози за дешифрирање на знаците, но нè чуди зошто таа резервираност да се однесува и на предлози кои се добро образложени и чие прифаќање не треба да дојде во прашање.

Како што беше одбележано во почетокот, *Index*-от претставува вреден прилог кон микенолошката литература. Неговата појава ќе ги олесни и забрза лингвистичките истражувања на натписите пишувани со лин. В писмо, а ова од друга страна пак ќе спомогне за поточно читање на текстот што ќе нè доведе до нови познанија за јазикот, животот и државното уредување на Грција од микенската епоха.

Љубинка Басоџоба, Скопје.

KONGRES KLASIČNIH FILOLOGA — MAĐARSKA AKADEMIJA NAUKA (MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADMÉIA), Budimpešta, 1—7. novembra 1965.

1957. godine Anton Salač, profesor klasične filologije u Pragu i član Čehoslovačke Akademije nauka, osnovao je komitet nazvan EIPHNH. Mesto osnivanja je simbolično: to je selo LIDICE u blizini Praga, čije su stanovništvo Nemci 10. VI 1942 potpuno uništili. Organizacijom ovog komiteta prvi je kongres održan u ovom selu, drugi u Budimpešti 1958., zatim u Varšavi, potom u Erfurtu kod Veimara, pa u Eforiji blizu Konstantce na obali Crnog mora, aprila 1962. u Plovdivu, 1964. u Lenjingradu, a sada, 1965., u Budimpešti. Učestvovalo je 15 zemalja. Sem predstavnika zemalja istočne Evrope na ovom kongresu učestvovali su i predstavnici Austrije, Engleske, Francuske, Grčke, Holandije, Italije, Jugoslavije i Norveške.

Svaki učesnik još na početku rada kongresa dobio je po jedan primerak sveske umnoženih skraćenih sadržina predavanja, spisak učesnika, program i besplatnu ulaznicu za sve muzeje u zemlji.

Broj predavača je 120, dok je ukupan broj učesnika oko 250. Svaki referat trajao je oko 20 minuta, a posle je sledila diskusija 10—15 minuta. Rad je tekao na četiri jezika: ruskom, engleskom, francuskom i nemačkom. Kongres je radio dvostrano u prostorijama Mađarske akademije nauka. Referati su bili razvrstani u četiri sekcije:

- I sekcija: DRUŠTVENI RAZVITAK I OBLICI DRŽAVA U STAROM VEKU
- II sekcija: VEZE STAROG ISTOKA I KLASIČNE STARINE SA ISTORIJOM RAZVITKA RELIGIJA
- III sekcija: ISTORIJA FILOSOFIJE I FILOSOFIJA ISTORIJE U STAROM VEKU
- IV sekcija: DREVNI STANOVNICI PODUNAVLJA I CRNOMORSKE OBLASTI I NJIHOVE ISTORIJSKE VEZE SA STARIM SVETOM

Rad kongresa svečano je otvorio akademik prof. d-r IMRE TRENCSENYI-WALDAPFEL na latinskom jeziku, zatim su govorili predstavnici Nemačke DR, SSSR-a, Poljske, Austrije i Rumunije. Posle ove svečane plenarne sednice počeo je rad po sekcijama.

Besprekorna organizacija rada kongresa ostavlja nezaboravan utisak. Najinteresantnije deluju različiti načini i metode izlaganja pojedinih učesnika. Gostoprимstvo i pažnja koja je ukazivana svima celo vreme, veoma su prijatno delovale.

2. novembra u 20 časova organizovan je prijem u hotelu „Gellért“ radi uzajamnih upoznavanja učesnika i međusobnih razgovora o zajedničkim problemima i područjima interesovanja.

3. novembra po podne bilo je posvećeno razgledanju muzeja Budimpešte i ostataka Aquincum-a. Uveče je bila za učesnike otkupljena predstava u Mađarskoj državnoj Operi — Debussy: Peleas i Melisande.

Predavanja su se završila 4. novembra predveče. 5. i 6. novembra oko 120 učesnika pošlo je autobusima na dvodnevni izlet po zapadnoj Mađarskoj radi razgledanja nalazišta i iskopina rimskog doba. Pramac: Budimpešta — Székesfehérvár (Stonibeograd) — Tac—Balatonfüred—Szombathely—Budimpešta.

U Székesfehérváru razgledan je muzej kralja Stevana, a u blizini sela Tac nalaze se na otvorenom polju iskopine važnog rimskog raskršća puteva — provincijskog naselja: GORSIUM. Zajednički ručak i kratak predah u Balatonfüredu, na obali Blatnog jezera, bio je veoma prijatan. Današnji Szombathely nalazi se na mestu rimskog naselja COLONIA CLAUDIA SAVARIA, pa je ovo mesto veoma bogato ostacima rimske kulture: muzej ima veoma lep lapidarij, nedavno je otkriveno svetište i hram Iside, a rimska cesta ukrštava se u parku ruševina, gde su i ostaci ranohrišćanske bazilike sa prekrasnim mozaikom.

6. novembra po podne učesnici su počastvovani na prijemu mesnih županijskih rukovodilaca, pa je ovde svakome od učesnika uručena spomen-medalja sa reljefnim prikazom Iseona i svako je dobio po dva godišnjaka o radu mesnog muzeja, Kasno u noći stiglo se u Budimpeštu i tu se svako srdačno rastao od novostečenih, a i od starih prijatelja.

Naučni doprinos kongresa je svakako u sekcijama, koje su tretirale mnoga, još nedovoljno osvetljena, područja drevne prošlosti Evrope. Tok rada na četiri jezika svima je omogućio potpuno uključivanje u rad. Poneka predavanja oživljavana su lepim projekcijama epidiaskopom.

Iz naše zemlje su na Kongresu učestvovali M. D. Petruševski (Skopje) sa referatom „*L'évolution du Mars italique d'une divinité de la nature à un dieu de la guerre*“, K. Gantar (Ljubljana) sa referatom „*Entstehungsgeschichte des aristotelischen Begriffs φιλοτιμία*“, Dušica Petruševska (Skopje) sa referatom „*Est-ce que Augias, le roi mythique des Épiéens de l'Élide, est une personne historique*“ i potpisana.

Flora Brajer, Sombor.